

A.L. Stoffers

Op 27 mei 1976 overleed Dr. P.A. Florschütz op de leeftijd van 53 jaar. Het bericht van zijn overlijden kwam zelfs voor diegenen die gedurende de laatste weken van zijn leven regelmatig contact met hem hadden onverwacht.

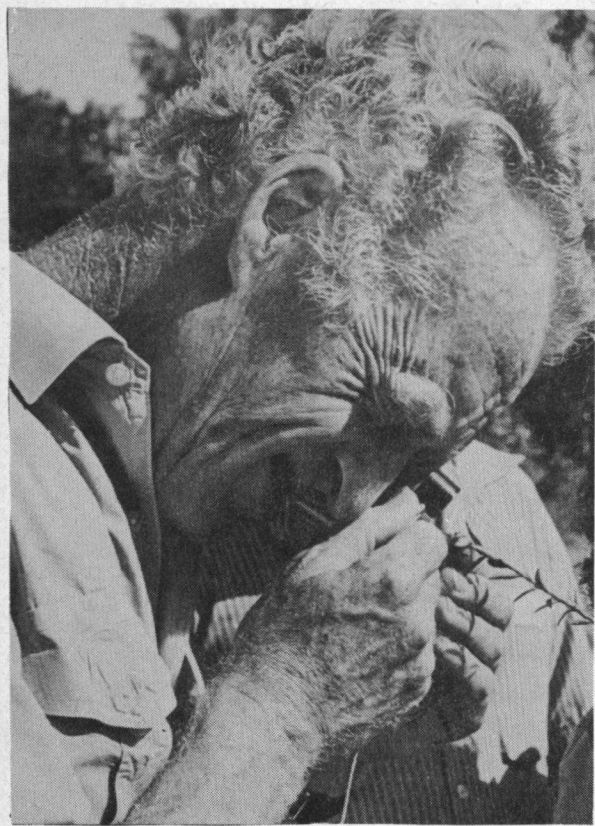
Tijdens de middelbare-schooltijd kwam zijn interesse in de biologie al duidelijk naar voren. Zowel plant als dier had zijn belangstelling. Na het behalen van het diploma HBS liet Florschütz zich als student in de biologie aan onze universiteit inschrijven en legde in 1945 het kandidaatsexamen af. Spoedig daarna werd hij kandidaat-assistent bij Prof. Pulle, hoogleraar-directeur van het toenmalige Botanisch Museum en Herbarium. Het doctoraal-examen werd in 1949 afgelegd.

In 1950/51 verbleef Dr. Florschütz in Suriname waar hij, samen met zijn echtgenote, onderzoek verrichtte aan mossen. Niet alleen door de omvang van het onderzoek, maar ook door de zware onderwijstaak die hem geleidelijk naast vele andere taken was toebedeeld, werd het pas in 1964 afgesloten met het proefschrift "The mosses of Suriname, Part I". Het doctoraat werd cum laude toegekend. In 1965 volgde zijn benoeming tot lector in de Bijzondere Plantkunde. Na het aftreden van Prof. Lanjouw werd Dr. Florschütz benoemd tot waarnemend directeur van de Botanische Tuinen.

Drie facetten sprongen bij hem sterk naar voren: De onderzoeker. Hij was een scherp waarnemer, bezat een grote deskundigheid en had een brede belangstelling. Hij leidde in 1964/65 een expeditie naar het Bakhuisgebergte in Suriname, verrichtte onderzoek in de Andes van Columbia en verbleef meerdere malen in de U.S.A. voor onderzoek in diverse herbaria. Zijn onderzoek bleef vooral gericht op de mossen. Van de wetenschappelijke publicaties op het terrein van de Bryologie moeten als belangrijkste zijn proefschrift en de 5 delen omvattende "Index Muscorum" die hij in samenwerking met Prof. R. v.d. Wijk en W.D. Margadant samenstelde genoemd worden. Hij vervulde talrijke functies in nationale en internationale botanische organisaties. Door de vele taken die hij op zich had genomen bleef hem tenslotte weinig tijd over voor onderzoek. Daarom verheugde hij zich over de uitnodiging om gedurende enige maanden aan de Surinaamse M.O.-biologie-opleiding te doceren, waardoor hij ook tijd zou kunnen vinden om het onderzoek voor "The mosses of Suriname, Part II" af te ronden.

De docent. Hij was een helder en boeiend spreker, steeds bereikbaar en behulpzaam voor elke student. Hij trok niet alleen veel belangstelling tijdens zijn colleges, maar wist door zijn enthousiasme bij studenten belangstelling voor de botanie op te wekken. Vele studenten bewerkten onder zijn leiding een onderwerp in het kader van hun doctoraal-studie.

Ook buiten de universitaire gemeenschap hebben velen kunnen profiteren van zijn kennis omdat hij als weinig anderen de gave bezat wetenschap te populariseren. Talloze voordrachten heeft hij gehouden voor de leden van niet-wetenschappelijke verenigingen.

Dr. P.A. Florschütz deze winter bezig met botanisch onderzoek in Suriname.

(foto Dr. J.P. Schulz)

De mens. Florschütz kwam over als een open, integere, behulpzame persoon, die wars van uiterlijk vertoon, met felheid opkwam voor alles wat hij als "de goede zaak" zag: het onderwijs, het onderzoek en de Botanische Tuinen. Het is mijn stellige overtuiging dat een van de grootste tegenslagen in de laatste maanden van zijn leven is geweest dat van de zijde van het bevoegd gezag niet de door hem noodzakelijk geachte garanties t.a.v. personele- en materiële zaken gegeven konden worden, zodat hij moest besluiten de benoeming tot directeur van de tuinen niet te kunnen aanvaarden. Dit besluit moet voor hem een zeer grote zelfoverwinning zijn geweest omdat de tuinen hem na aan het hart lagen.

Kort na terugkeer uit Suriname traden de eerste symptomen op van de ziekte die hem in korte tijd sloopte. Ondanks het snelle verloop van de ziekte bleef hij optimistisch, vol plannen voor de toekomst en betrokken bij het wel en wee van de vakgroep. De onafwendbaarheid van het naderend einde kon hij pas op het laatste ogenblik aanvaarden. Hij is gestorven met de wetenschap dat zijn levenswerk, het onderzoek aan de mossen van de Neotropen, door zijn echtgenote zal worden voortgezet.